

pensionerne må herefter tilvejebringes på samme måde som de forøgede udgifter til forhøjelse af grundpensionen og medregnes ved opgørelsen af kommunernes udgifter til hjemmesygepleje, som er genstand for refusion efter de i § 4 foreslåede bestemmelser.

I § 5 indeholdes bestemmelser om revisionen af kommunernes udgifter til hjemmesygepleje, som svarer til de hidtidige regler herom.

I tilfælde, hvor kommunens udgifter til hjemmesygepleje af særlige grunde, såsom kommunens isolerede beliggenhed eller store geografiske udstrækning i forbindelse med spredt bebyggelse eller lignende forhold, væsentlig overstiger den refusionsberettigede udgift i henhold til § 4, kan der ifølge § 6 efter nærmere af indenrigsministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg fastsætte bestemmelser ydes vedkommende kommune et særligt statstilskud.

Det er skønsmæssigt anslået, at der til dette formål vil medgå et årligt beløb af ca. 100 000 kr.

Efter § 7 bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte de nærmere regler vedrørende lovens gennemførelse. Det bemærkes herved, at hjemmesygeplejeudvalget foreslog en frist på indtil 5 år for de kommuner, som endnu ikke har oprettet hjemmesygeplejeordning, til at få sådan etableret.

Ifølge § 8 træder loven i kraft den 1. april 1957, således at kommunernes udgifter til hjemmesygepleje i finansåret 1957-58 vil blive refunderet efter de nye bestemmelser.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget fik en velvillig modtagelse fra alle partiers side. Det erkendtes således, at der fortsat var et stort behov for hjemmesygepleje, som kunne aflaste sygehusene, der prægedes af stadigt stigende udgifter. Det fandtes derfor også rigtigt, at hjemmesygeplejens forhold nu fastlagdes i en særlig lov, som pålagde enhver kommune *pligt til oprettelse af en hjemmesygeplejeordning* med adgang for alle indbyggere, og som kunne fremme en mere rationel tilrettelæggelse af ordningerne. Den store indsats, der mange steder var ydet fra privat side, fremhævedes af flere af ordførerne, og der var enighed om, at det ikke for tiden ville være rigtigt at ændre ved det hidtidige grundlag, som gav mulighed for privat initiativ på dette område.

Også hjemmesygeplejerskernes løn- og pensionsforhold berørtes under forhandlingerne. Det erkendtes, at forandringer var ønskelige;